

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžo/6/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200148
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200148.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: R. V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. K. Č.. XXX/XX, XXX XX I., zast.: JUDr. Anettou Árvayovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Sládkovičova č. 7, 949 01 Nitra, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. novembra 2015 č. k. 11S/24/2015-123, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. novembra 2015 č.k. 11S/24/2015-123 m e n í tak, že rozhodnutie žalovanej č.: 47085-4/2014-BA z 18.12.2014 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. 18956-42/2014-BAM z 09.07.2014 r u š í a vec vracia žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaná je povinná do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyňi náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 293,37 €.

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: 47085-4/2014-BA z 18.12.2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - čl. 12) žalovaná ako odvolací správny orgán podľa § 179 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. 18956-42/2014-BAM z 09.07.2014 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „prvostupňový orgán“) vo veci nepriznania nároku na úrazovú dávku - rekvalifikáciu a rekvalifikačné podľa § 97 a § 98 zák. č. 461/2003 Z.z. v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14. júna 2007.

Podľa § 97 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec rekvalifikácia môže byť poskytnutá poškodenému, ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má pokles pracovnej schopnosti, ak podľa posudku posudkového lekára možno predpokladať opätovné zaradenie poškodeného do pracovného procesu.

Podľa § 97 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení rekvalifikácia je zmena doterajšej kvalifikácie poškodeného, ktorú treba zabezpečiť získaním nových znalostí a zručností, teoretickou alebo praktickou prípravou umožňujúcou jeho pracovné uplatnenie v inej vhodnej činnosti poškodeného; § 95 ods. 3 druhá veta platí rovnako.

Podľa § 98 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení poškodený, ktorému sa poskytuje rekvalifikácia, má nárok na rekvalifikačné.

2. V napadnutom rozhodnutí žalovaná s odkazom na § 215 ods. 1 a 2, § 218 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z.z. uviedla, že v lekárskej správe z 09.05.2013 prvostupňový posudkový lekár sa vyjadril, že na základe pracovného úrazu zo 14. júna 2007 nedošlo k strate pracovných zručností alebo psychických schopností žalovanej, v podstate nestratila odbornú pracovnú schopnosť, ktorú mala pred úrazom. Tento záver potvrdzuje aj skutočnosť, že po úraze pracovala v rovnakej pracovnej pozícii až do roku 2012.

Vzhľadom na to, že ide o vysokoškolsky vzdelanú osobu, ktorá pracuje administratívne, čo je pre postihnutie vzniknuté následkom daného pracovného úrazu vhodné pracovné zaradenie, preto nie je podľa lekárskej správy z 09.05.2013 nutná rekvalifikácia.

3. Ďalej prvostupňový posudkový lekár uviedol, že od 07.06.2010 je žalobkyňa invalidná, s mierou poklesu 45%, po odvolaní prehodnotená od 21. februára 2011 s mierou poklesu 55 % (45 % stav po operácii chrbtice a 10 % na depresiu). Bližšie skutkové zistenia z procesu posudzovania invalidity žalobkyne však žalovaná v napadnutom rozhodnutí neuviedla.

Vo vzťahu k inej priznanej dávke prvostupňový posudkový lekár uviedol, že nárok na jednorazové vyrovnanie sa zakladal na zlej tolerancii jazdy v aute, predstavujúcej zvýšenú záťaž na chrbtici v rozsahu až 2,5 hodiny denného pracovného času žalobkyne.

4. Na základe odvolania žalobkyne podaného dňa 31.12.2013 žalovaná s odôvodnením nesprávneho právneho záveru, vychádzajúceho z rozporuplného medicínskeho záveru, zrušila pôvodné prvostupňové rozhodnutie z 12.12.2013 a vec vrátila prvostupňovému orgánu na nové konanie.

V priebehu správneho konania žalobkyňa dňa 22.07.2013 uzavrela pracovnú zmluvu so zamestnávateľom Handicap Slovakia s.r.o., v ktorej je ako druh práce uvedené „operátor kódovania spracovania údajov“ s miestom výkonu práce Lužianky.

5. Prvostupňový posudkový lekár v lekárskej správe zo dňa 25.04.2014 a následne zo 03.12.2014 (č.1 18) ako aj prostredníctvom posudku na rekvalifikáciu č. 14581-4/2014-NR z 25.04.2014 (ďalej na účely rozsudku len „lekárske správy“) bolo opätovne konštatované, že poškodená nemá pokles pracovnej schopnosti, lebo je schopná sa opätovne zaradiť do pracovného procesu.

Podľa odborného medicínskeho záveru žalobkyňa nestratila pracovné zručnosti, nestratila odbornú pracovnú schopnosť následkom pracovného úrazu. Žalobkyňa má vysokoškolské vzdelanie a neskoršia práca s počítačom, ktorá bola nutnosťou k ďalšej práci, vyplýva zo všeobecného doplnenia si tejto zručnosti, a preto v zmysle lekárskeho záveru nešlo v pravom slova zmysle o rekvalifikáciu.

6. Po podaní administratívneho odvolania bol nárok žalobkyne z hľadiska medicínskeho opätovne posúdený prvostupňovým posudkovým lekárom s vyslovením rovnakých záverov ako v hore uvedených lekárskeho záveru. Opätovne bol zdôraznený aj hore uvedený argument (viď bod č. 2), že tento záver potvrdzuje aj skutočnosť, že po úraze žalobkyňa pracovala v rovnakej pracovnej pozícii až do roku 2012.

K námietke žalobkyne, že v zápisniciach z medicínskych posúdení invalidity pred posudkovými lekármi žalovanej je uvedené, že poškodená má nárok na poskytnutie rekvalifikácie, žalovaná nevyslovila žiadny názor.

7. Žalovaná na základe záverov svojich posudkových lekárov, ktoré prijali po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou žalobkyne, jej zdravotného stavu, vyslovila záver, že nebolo možné v konaní vziať do úvahy skutočnosti citované žalobkyňou v odvolaní.

Pritom z odvolania žalobkyne vyplýva, že dôvodom uplatnenia jej nároku je zvýšenie kvalifikácie žalobkyne z oblasti práce s počítačom, vzhľadom na možnosť - ponuku iného - vyššieho pracovného zaradenia zodpovedajúceho vysokoškolskému vzdelaniu poškodenej.

8. Ďalej žalovaná poukázala na rozdiel medzi posudzovaním miery poklesu pracovnej schopnosti a posudzovaním poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nakoľko miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa stanovuje všeobecne, zatiaľ čo miera poklesu pracovnej schopnosti je presne viazaná na výkon doterajšej pracovnej činnosti, pri ktorej žalobkyňa utrpela pracovný úraz.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

9. Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne podala žalobu z 09.02.2015 na Krajský súd v Nitre.

10. Krajský súd v Nitre ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.), na pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

11. Po podrobnej rekapitulácii skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu a s odkazom na dotknuté ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. krajský súd zdôraznil, že rekvalifikácia, na poskytnutie ktorej nie je právny nárok, môže byť poskytnutá po posúdení zdravotnej spôsobilosti u žalobkyne ako poškodenej, ktorá v dôsledku pracovného úrazu má pokles pracovnej schopnosti.

Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti žalobkyne ako poškodenej pri pracovnom úraze posudkový lekár žalovanej určil, že žalobkyňa nemá percentuálny pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca, lebo sa môže opätovne zaradiť do pracovného procesu.

12. Krajský súd na základe vlastnej iniciatívy a nad rámec odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (č.l. 12 až 16) zistil, že

- žalobkyňa v dôsledku pracovného úrazu bola práceneschopná

- o od 14.06.2007 do 14.10.2007 (poúrazový stav),

- o od 14.02.2008 do 04.05.2008 (operácia v dôsledku pretrhnutia veľkého sedacieho svalu) a

- o od 08.06.2009 do 06.06.2010 (operácia chrčtice),

- nebolo sporné, že žalobkyňa sa k vykonávaniu pôvodnej práce vrátila po ukončení poúrazovej práceneschopnosti a túto prácu vykonávala naďalej okrem obdobia práceneschopnosti (v rokoch 2008 až 2012),

- o dodatok z 26.02.2009 k pracovnej zmluve osvedčuje nielen to, že žalobkyňa sa po preliečení pracovného úrazu a následne i po práceneschopnosti vrátila k pôvodnému zamestnávateľovi, ale aj bola schopná vykonávať pôvodnú prácu aj vo väčšom rozsahu miestnej pôsobnosti,

- ukončeniu pracovného pomeru dohodou predchádzala ponuka zamestnávateľa z 19.01.2012 na pracovnú pozíciu so skráteným pracovným úväzkom na oddelení administratívy, čo žalobkyňa odmietla,

- na základe pracovnej zmluvy z 22.07.2013 sa žalobkyňa zamestnala u zamestnávateľa Handicap Slovakia s.r.o.

- o druh práce je „operátor kódovania a spracovania údajov“

- o z popisu práce pre krajský súd vyplýva, že sa jedná o administratívnu prácu bez toho, aby sa vyžadovala rekvalifikácia žalobkyne.

13. Krajský súd s poukazom na ustanovenie § 8 ods. 5 písm. a) 461/2003 Z.z. zdôraznil, že v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh je i úkon potrebný na výkon práce a úkon počas práce zvyčajný alebo potrebný pred začiatkom práce alebo po jej skončení, pričom tieto úkony nie sú cestou do zamestnania a späť. Uvedené potom znamená, že pokiaľ žalobkyňa nemohla v dôsledku zhoršenia

zdravotného stavu zapríčineného pracovným úrazom cestovať do miesta výkonu práce, resp. do iných miest, ktoré patrili do obvodu jej pôsobnosti, z tohto nemožno vyvodiť záver o potrebe poskytnutia rekvalifikácie na inú prácu a o tom, že v dôsledku pracovného úrazu má pokles pracovnej schopnosti, ktorý je podmienkou priznania rekvalifikácie podľa ust. § 97 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.

Ďalej krajský súd zdôraznil, že žalobkyňa v priebehu správneho konania nepredložila žiadny dôkaz o tom, že v dôsledku pracovného úrazu by mala pokles pracovnej schopnosti vykonávať riadiacu, organizačnú a administratívnu prácu.

14. Tiež námietku žalobkyne týkajúcu sa posudzovania jej zdravotného stavu pre účely invalidného dôchodku, resp. pre účely úrazovej renty a jednorazového vyrovnania krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

III.

Odvolať žalobkyne/stanoviská

A)

15. Vo včas podanom odvolaní z 01.02.2016 (č.l. 137) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v súlade s ustanovením § 205 O.s.p. uviedla nasledujúce dôvody odvolania:

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p./,

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p./.

16. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky žalobkyne v stručnom prehľade:

- krajský súd hoci poukázal na nepredloženie dôkazov zo strany žalobkyne, nechal do úvahy zhoršovanie zdravotného stavu žalobkyne, na ktorý viackrát poukazovala,

o najmä lekárska správa MUDr. R. z 27.01.2012 (č.l. 84) a z 08.03.2012 (č.l. 85),

o viaceré lekárske správy preukazujúce zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne,

o MUDr. E. rozhodoval dňa 23.02.2011 (č.l. 58) v odvolacom konaní vo veci invalidného dôchodku tak, že žalobkyňa sa nemôže uplatniť na pôvodnom pracovisku a v časti odporúčania uviedol, že odporúča pracovnú rehabilitáciu a kvalifikáciu,

o svoj pracovný pomer ukončila dohodou s odôvodnením ukončenia:

§ podľa lekárskeho posudku ošetrojúceho lekára zo dňa 08.03.2012 dlhodobo stratila spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu (č.l. 81),

- v zmysle § 95 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pracovná rehabilitácia je definovaná ako výcvik potrebný na získanie pracovnej schopnosti na výkon doterajšej činnosti poškodeného alebo inej vhodnej činnosti poškodeného,

o a nie je zvýšenie kvalifikácie, ako namieta žalovaná,

o hoci pôvodný zamestnávateľ žalobkyne ponúkol pracovnú pozíciu v administratíve avšak s tým, že by musela cestovať každý deň do Trnavy a späť, čo pri jej zdravotnom stave bolo vylúčené,

- MUDr. E. pri pohovore uviedol, že u žalobkyne neprichádza do úvahy špeciálna rehabilitácia, čím myslel rehabilitáciu v zdravotníckom zariadení, nakoľko iný typ rehabilitácie mu nie je známy,

- posudkoví lekári po zistení, že miesto výkonu práce nebude v Nitre ale vo vzdialenej Trnave, kam budem musieť cestovať z Nitry a späť autobusom s tým, že nemôžem dlho sedieť a ani stáť a v Trnave sa opäť musím presúvať mestskou dopravou, čo žalobkyňa nezvládne, zmenili svoj názor o možnosti nastúpiť späť k zamestnávateľovi,

- nie je mojou chybou, že ako uviedol aj žalovaný, že na Slovensku ja som prvou poškodenou, ktorá si uplatňuje nárok na pracovnú rehabilitáciu a rehabilitačné podľa § 95 a nasl.,

o nakoľko s daným nárokom nemá žalovaná skúsenosti,

o žalovaná nemá k danému nároku vydanú žiadnu smernicu,

o očakáva vo veci vydanie rozhodnutia súdu, ktoré by ju usmernilo, ako v ďalších prípadoch postupovať, a tiež

- žalobkyňa ukončila pracovný pomer zo zdravotných dôvodov,

o od 07.06.2010 sa stala invalidnou dôchodkyňou,

o toto opätovne v 12/2015 potvrdila lekárska posudková komisia.

17. Záverom žalobkyňa navrhla zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu a napadnuté rozhodnutie žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. K odvolaniu bolo pripojené vyčíslenie náhrady trov konania v sume 74,58 €.

B)

18. Z vyjadrenia žalovanej (č.l. 147) zo dňa 26.01.2016 po zhrnutí skutočností uvedených v správnom spise vyplýva, že

- žalovaná sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom krajského súdu uvedeným v rozsudku a odvolanie považuje za nedôvodné,
 - ďalej zhrnula skutočnosti známe odvolaciemu súdu z konaní pred prvostupňovým orgánom a žalovanou,
 - lekársky posudok z 09.05.2013 žalovaná označila za chybný, nakoľko bol zrušený rozhodnutím z 20.02.2014,
 - žalovaná nespĺnila obidve zákonné podmienky
- o z lekárskeho posudku nevyplýva pokles pracovnej schopnosti žalovanej,
o podľa posudkových lekárov navrhovateľka je schopná výkonu doterajších prác,
o vidí jej návraty po ukončení práceneschopnosti do pôvodného pracovného procesu,
 - pracovná rehabilitácia spolu s pracovnou rekvalifikáciou sú dávky úrazového poistenia ustanovené zákonom, na ktorých poskytovanie nie je zákonný nárok,
 - potrebu žalobkyne riešiť svoje zamestnanie rekvalifikáciou na vyššiu pracovnú pozíciu s nutnosťou ovládania práce s počítačom žalovaná odkazuje na záver krajského súdu, že ak chce žalobkyňa získať u nového zamestnávateľa vyššie pracovné postavenie, ktoré vyžaduje prácu s počítačom, toto si musí navrhovateľka riešiť vo vlastnej kompetencii a na vlastné náklady,
 - preto sa žalovaná pridrižiava obsahu svojho predchádzajúceho písomného vyjadrenia k podanej žalobe a stotožňuje sa s vyslovenými právnymi názormi krajského súdu.

19. Z uvedených dôvodov žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v plnom rozsahu, ako vecne správny, potvrdil, a žalobkyni nepriznal trov konania.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. napadnuté rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

21. Najvyšší súd konštatuje, že podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia, je právna otázka, či u žalobkyne došlo v dôsledku pracovného úrazu zo 14. júna 2007 k poklesu pracovnej schopnosti, a ak áno, či bola v dôsledku tohto pracovného úrazu aj naďalej schopná vykonávať svoju pôvodnú prácu.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

22. Pre prieskum veci uplatneného nároku na rekvalifikáciu je nutné vychádzať z ustanovenia § 95 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., ktoré vymedzuje, ako sa správne zhodli účastníci, základné podmienky pre priznanie úrazovej dávky označenej ako rekvalifikácia, ktorá však patrí medzi nárokovateľné dávky sociálneho poistenia na rozdiel od názoru žalovanej a krajského súdu. Tento nárok si žalobkyňa uplatnila prostredníctvom svojej žiadosti a povinnosťou správneho orgánu bolo o nej rozhodnúť.

Žalovaná svoj právny názor o tom, že žalobkyňa nemá pokles pracovnej schopnosti, odvíja od záverov posudkových lekárov (viď najmä body č. 5 a 6), ktorí zhodne, až na niektoré výnimky, vychádzali pri tomto zistení z argumentu, že žalobkyňa nestratila pracovné zručnosti alebo odbornú pracovnú schopnosť následkom pracovného úrazu, pričom je schopná vykonávať pôvodnú prácu.

23. Žalobkyňa oproti tomuto názoru žalovanej staví svoju argumentáciu, že v období od pracovného úrazu v júni 2007 až po podanie žiadosti v auguste 2012, hoci jej existoval pracovnoprávny pomer k pôvodnému zamestnávateľovi, tak tento bol často prerušovaný práceneschopnosťou, ktorú je nutné vyvodzovať z pracovného úrazu.

Navyše od júna 2010 je žalobkyňa invalidná s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hodnotu 55%.

24. Najvyšší súd na tomto mieste upozorňuje, že pre riadny výklad ustanovenia § 97 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. mala žalovaná predovšetkým objasniť význam pojmu „pokles pracovnej schopnosti“, ktorý je na účely zák. č. 461/2003 Z.z. vymedzený v jeho ustanoveniach § 88.

Tento právny pojem sa posudzuje v rámci lekárskej posudkovej činnosti (§ 153 ods. 4 písm. a/ zák. č. 461/2003 Z.z.) v súvislosti s výkonom pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru, pričom základnou úlohou je posúdenie poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca.

Podľa § 88 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

25. Z obsahu pracovnej zmluvy z 12.10.2004 vyplýva pre žalobkyňu, že druhom jej práce je vedúca obchodnej skupiny v regionálnej pôsobnosti vymedzenej územím okresov Piešťany, Hlohovec. Nitra, Topoľčany a Trnava. Základnou úlohou žalobkyne bolo pomáhať spoločnosti pri tvorbe infraštruktúry, pričom na tento účel mala žalobkyňa v domácnostiach uvedeného regiónu navštevovať prostredníctvom prideleného služobného vozidla (viď bod č. 7.2) potenciálnych, súčasných a bývalých zákazníkov a vykonávať ich hodnotenie (viď bod č. 3.3 pracovnej zmluvy).

Tento skutkový stav nebol medzi žalovanou a žalobkyňou sporný, a tiež nebolo sporné, že žalobkyňa skutočne do pracovného úrazu takýto výkon pracovných povinností aj realizovala.

26. V nasledujúcom období

- od 14.06.2007 do 14.10.2007 (poúrazový stav),
- od 14.02.2008 do 04.05.2008 (operácia v dôsledku pretrhnutia veľkého sedacieho svalu),
- od 08.06.2009 do 06.06.2010 (operácia chrbtice) a
- v nasledujúcom období jej bola uznaná invalidita,

žalobkyňa v dôsledku hore uvedených objektívnych prekážok nemohla vykonávať svoje pracovnoprávne povinnosti. Už z uvedených skutočností má Najvyšší súd pochybnosti o tom, ako bol zistený skutkový stav smerom k časovo potvrdenému postupnému poklesu pracovnej schopnosti žalobkyne vykonávať

svoju doterajšiu činnosť zamestnanca. Navyše v lekárskej správe z 03.12.2014 (č.l. 20) posudkový lekár MUDr. W. E. sa evidentne vyjadruje k súčasnému a nie k pôvodnému zamestnaniu (viď pojem operátorka kódovania a spracovania údajov) pre objasnenie výkladu pojmu rekvalifikácia.

27. Je ďalej nepochybné, že zdravotný stav žalobkyne bol v predchádzajúcom období posudzovaný na základe jej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku, kedy ten istý posudkový lekár avšak v odvolacom správnom konaní po tom, čo v lekárskej správe z 23.02.2011 (č.l. 34) uviedol, že :

„Zdravotný stav zistený vyšetrením u posudkového lekára a odbornými nálezmi poukazuje na stav po oper chrbtice pre spondylolistézu L4-5 a zúžený spinálny kanál v tom istom úseku. Bola vykonaná stabilizačná operácia s dobrým efektom. Pretrváva však časté radikulárne dráždenie L5 vľavo a pridružilo sa postihnutie periférnych nervov, zatiaľ nedoriešenej etiologie. možné pozápalové ochorenie mozgu, čo sa prejavuje jednak esenciálnym trasom hlavy a slabosťou pravej homej a oboch dolných končatín. Prítomná je výrazná; porucha chôdze zatiaľ bez sfinkterových obtiaží. Vzhľadom na kombinovanú genézu určujem mieru pokle v hornom pásme, napriek tomu, že menovaná Je vysoko kvalifikovaná a vykonávala administratívne práce, ale hlavne v poslednom pracovnom zaradení musela veľa cestovať autom, prenášať materiály, čo vzhľadom na terajší stav nieje schopná. Základnú mieru navyšujem o 10% pre depresívnu poruchu na celkovú mien 55%. Túto mieru poklesu určujem od 21.2.2011, od neurologického vyšetrenia, ktoré potvrdzuje zhoršenie stavu, zvýraznenie bolestí a parestézie DK. V krátkom čase je plánované neurochirurgické vyšetrenie s určením ďalšieho postupu. “ tak odporučil pre žalobkyňu na základe takto zisteného posudku zdravotného stavu nielen rekvalifikáciu ale aj pracovnú rehabilitáciu (č.l. 58).

28. Obdobné medicínske hodnotenia a s nimi spojené skutkovo-právne odporúčania vyplývajú pre preskúmanú vec aj z lekárskej správy MUDr. Š. a MUDr. Z. z 09.05.2013 (č.l. 41) a tiež z lekárskej správy MUDr. Š. z 27.09.2011 (č.l. 68).

29. Žalovaná pri svojom závere o tom, že nenastal pokles pracovnej schopnosti, vychádzala z nezmenenia pracovnej schopnosti žalobkyne, ktorý mal byť preukázaný zahojením úrazu (viď bod č. 26). S týmto záverom Najvyšší súd po právnej stránke vyslovuje nesúhlas, nakoľko aj samotná listina o ukončení pracovného pomeru dohodou však obsahuje celkom iné konštatovanie schopnosti žalobkyne v oblasti výkonu práce s tým, že na druhej strane nevyklučuje opätovné zaradenie žalobkyne ako poškodenej z pracovného úrazu do pracovného procesu (§ 97 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.).

Pre Najvyšší súd z ustanovenia § 97 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že rekvalifikáciou je v preskúmanej veci mienená zmena doterajšej kvalifikácie žalobkyne, ktorú treba zabezpečiť získaním nových znalostí a zručností, teoretickou alebo praktickou prípravou umožňujúcou jej pracovné uplatnenie v inej vhodnej činnosti, ktorá jej vyplývala z pracovnej zmluvy uzavretej dňa 22.07.2013 medzi žalobkyňou a spoločnosťou Handicap Slovakia s.r.o., Nitra.

30. Zákonodarcu pod pojmom iná vhodná činnosť žalobkyne na účely žiadosti o pracovnú rehabilitáciu (§ 97 ods. 2 v spojení s § 95 ods. 3 druhá veta zák. č. 461/2003 Z.z.) chápe činnosť zamestnanca, ktorá zodpovedá jeho zdravotnej spôsobilosti na prácu s prihliadnutím na jeho vek, pracovné schopnosti a na kvalifikáciu. Prílohou hore uvedenej pracovnej zmluvy je aj popis práce žalobkyne uvedený v Prílohe č. 1 k pracovnej zmluve (č.l. 80).

V zmysle uvedeného popisu sa vyžadujú odborné činnosti spojené so skenerom, ktoré v čase vysokoškolského štúdia žalobkyne (Agronomická fakulta VŠP) nemohli byť predmetom výuky v príslušnom študijnom odbore. Preto argumentácia žalovanej založená iba na poukazovaní, že žalobkyňa v minulosti dosiahla vysokoškolské vzdelanie, nie je prekážkou v preskúmanej veci na poskytnutie rekvalifikácie.

31. Nakoľko nárok na rekvalifikačné vzniká v zmysle § 98 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. priznaním rekvalifikácie, tak Najvyšší súd považuje odvolacie námietky žalobkyne smerujúce proti nepriznaniu rekvalifikačného za predčasné.

32. V zmysle hore uvedených právnych názorov dospel Najvyšší súd k záveru, že pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne správne orgány skutkový stav zistili tak, že je nedostačujúci na posúdenie veci, a preto napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p.

V.

33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne ako aj argumentácie žalovanej, Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. Najvyšší súd neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) neprípustné opravné prostriedky s výnimkou špeciality (§ 250ja ods. 6 O.s.p.), ktorá však v preskúmavanej veci nebola predmetom súdneho prieskumu, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

35. Bude preto úlohou žalovanej, aby pri odstraňovaní väd nedostatočne zisteného skutkového stavu sa v ďalšom konaní riadila právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku až do okamihu, keď postupom podľa § 22 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch Najvyšší súd nevysloví iný právny záver.

36. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnej žalobkyni právo na náhradu trov konania vzniklo. Nakoľko právna zástupkyňa úspešnej žalobkyne si svoje právo v zákonnej lehote uplatnila, bola jej priznaná náhrada v nižšie vyčíslenej sume.

37. Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa žalobkyne v listoch z 25.11.2015 (č.l. 113) a z 08.01.2016 (č.l. 145) v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísliła a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (15) - 1 úkon práv. pomoci 64,54 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,39 €

1.1.2. podanie žaloby (15) - 1 úkon práv. pomoci 64,54 €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,39 €

1.1.3. účasť na pojednávaní (15) - 1 úkon práv. pomoci 64,54 €

1.1.3.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,39 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (16) 1 úkon práv. pomoci 66,-- €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 8,58 €

tzn. v celkovej sume: 293,37 €

38. Nakoľko úspešná žalobkyňa bola zastúpená advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 25.11.2015, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

39. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava rozhodovania o úrazových dávkach je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov

nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).